

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolalaisen ja karjalalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 31-32 • Perjantaina 6. elokuuta 2004

55. VUOSIKERTA

Irtonumerohinta 1 €

**LAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISelta**

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
kivi-istutustyöt
- Sormuksien
valmistus
- Ja nyt myös
lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄLTÄ

KELLOLIIKE
Juhani Lankinen Ky
Kauppalankatu 2, Loimaa
Puh. (02) 763 2760
(Kaupungintaloa vastapäätä)

KURKIJOKIMUSEON uuden näyttelyn avajaiset

Kurkijokimuseon uuden näyttelyn avajaisia kokoon-tui viime lauantaina juhlimaan yli sata museon ystävää. Tapahtumaa vietiin lämpimässä säässä ; museon sisällä hellettä riitti hieman yli tarpeenkin.

Avajaisten tervetuliais-sanat lausui Kari Kiiski Kurkijoki-Säätiön museo-toimikunnan puheenjohtajan ominaisuudessa. Hän kertasi puheenvuorossaan museon toiminnan alkuvaiheita - haavetta paikasta, jossa säilyttää säätiölle uskottuja vanhoja esineitä, myöhemmin varastotilan saamista Loimaan kaupungilta ja lopulta nykyisen museotalon vuokrausta Kojonperältä. Museon esineistön kirjaaminen luetteloihin saatiin käyntiin Esteri Äikään, Elma Mylenin ja Onni Poskiparran ahkeran työn tuloksena ja 1990-luvulla alkoi esineistön vienti tietokantaan. Kojonkulman museotalon Kurkijokea käsittelevä perusnäyttely valmistui vuonna 1997 yhdessä samaan rakennukseen sijoitetun koulumuseon kanssa. Lauantaina auenneen uuden näyttelyn-osan syntysanat lausuttiin vuonna 2002, kun Kurkijoki-Säätiö päätti ryhtyä EU-rahoitteiseen Kurkijokesta nykypäivään -nimen saaneeseen hankkeeseen.

Hanke käynnistyi seuraavana vuonna ja jatkui vuoden 2005 maaliskuulle, todennäköisesti vielä kesänkin yli.

Varsinais-Suomen Museot ry:n puheenjohtaja Anne Sjöström toivotti juhlapuheessaan onnea Kurkijokimuseon uudelle

Kurkijokimuseon uudessa näyttelyssä tutkijasta.

näyttelylle. Hän totesi Kurkijokimuseon kaltaisen erityiseen teemaan keskittyvän museon täydentävän hyvin maakunnan museoiden joukkoa. Museoalalla nousee ajoittain ongelmaksi se, että mikä tahansa esinekokoelma voi ottaa museon nimen käyttöön. Kurkijokimuseon Sjöström totesi täyttävän kirkkaasti museolle esitetty vaatimukset - kokoelmien järjestelmällisen karttumisen ja asianmukaisen hoidon.

Museohankkeen vetäjä Ulla Clerc kiitti kaikkia museolla talven mittaan ahkerointeja talkoolaisia. Jokainen tehty talkootunti on paitsi hankkeelle rahan arvoinen, myös korvaamaton museolle tulevan tiedon ja työpanoksen kannalta. Talkoita on tehty niin valokuvien käsittelyssä ja tunnistuksessa, kuin näyttelyrakenteiden teossa. Ahkerimmat talkoolaiset saivat avajaisissa muistoksi näköispainoksen Kurkijoen kirkasta vuodelta 1847. Sataan talkootuntiin ylsi Valto Inki ja hyvän matkaa yli puolen sadan kirivät myös

Maija Inki, Pirkko Riikonen ja Tapio Nikkari.

Kaikki puolestaan kiittivät Ulla Clerciä, joka on tehnyt todella mittavan työn hankevetäjänä museon hyväksi. Samalla toivottiin onnea uudelle hankevetäjälle, Maria Kauppiselle.

Mukavana yllätyksenä museo sai lahjoituksena uunituoreen murrekirjan, johon Unto Miikkulainen on kerännyt yli 4000 kurkijokelaista murrea sanaa selityksineen. Harva kirja päätyy museon hyllylle jo ennen julkaisemistaan, totesi kirjan toimittanut ja lahjoittanut Eino Vepsä. Kirjan julkaisutilaisuushan alkoi vasta muutaman tunnin kuluttua näyttelyn avajaisista.

Uusi näyttely liittyy yhteen vuonna 1997 rakennetun perusnäyttelyn kanssa. Näyttely käsittelee Kurkijokea ja kurkijokelaisten elämää ennen sotia ja Karjalasta lähdön jälkeen. Museon kokoelmiin kuuluvat valokuvat johdattavat vanhempaan aikaan ja nykypäivän Kurkijokele näyttelyssä kurkistetaan luontokuvien välityksellä. Vaih-

tuvien teemanäyttelyiden huoneessa Kurkijoen marttayhdistys esittelee yhdistyksen vaiheita ja toimintaa muun muassa kuvien, käsitöiden ja martha- esineiden välityksellä. Kurkijoen marttayhdistys myös huolehti juhlaväestä maittavaa kahvia ja pullia tarjoamalla.

Kurkijokesta nykypäivään -hankkeen yhtenä tavoitteena on museon esineistön saattaminen tietokantaan, mikä koskettaa museon kokoelmien kaikkia kolmea osaa: valokuvia, dokumentteja ja varsinaista esineistöä. Esineiden vientiä tietokantaan jatketaan, esi-neet kuvataan digikameralla, valokuvien ja paperiarkiston vienti tietokantaan aloitetaan, valokuvia skannataan. Hanke käynnistyi keuhkilla ja kesän mittaan saatiin suurin osa museoon edellisen luettelointikerran jälkeen kertyneistä esineistä kirjattua koneelle sekä kuvattua. Syksyllä alkoi museon mittavan valokuva-kokoelman arkistointi, joka työ jatkuu edelleen. Tulevan syksyn haasteisiin kuuluu edellisten lisäksi myös museon ns. paperiarkiston ja siellä olevien erilaisten dokumenttien tarkemman arkistoinnin aloittaminen.

Tässä kaikessa otetaan edelleen kiitollisuudella vastaan kaikki talkootyö. Kokoelmien luettelointihan on koko ajan jatkuvaa työtä, sillä museolle lahjoitetaan esineitä, valokuvia ja dokumentteja kunnioitettavan usein.

Avajaisten jälkeen äitiyslomalta jääneen Ulla Clercin jälkeen hankevetäjänä jatkaa Maria Kauppinen. Museo on kesällä 2004 auki 15.8. saakka lauantaisin ja sunnuntaisin klo 12 - 16. Muina aikoina museolle pääsyä ja opastusta voi kysellä Kari Kiiskiltä puh. 050-3779358.

Sisäsivuilla TÄNÄÄN

Muista Hiitola-juhlat, sivulla 3

Juhlat jatkuvat, sivulla 4

ja edelleen..., sivulla 5

Sylvi Sainio kirjoittaa, sivulla 6

Viimeien ahos, sivulla 6

Karjalan kielellä Loimaalla, sivulla 7

Ensi viikolla ei tule lehteä!

Seuraavan kerran lehti ilmestyy 20.8.

Museotoimikunnan puheenjohtaja Kari Kiiski toivotti runsaslukuisen yleisön tervetulleksi.

Kari Kiiski, tervetuliaissanat Kurki- jokimuseolla 24.7.2004

*Arvoisat kutsuvieraat,
hyvät Kurkijokea synty-
neet, heidän jälkeläisensä,
kurkijokelaisuuden ystävät
ja kaikki mukana olevat
läheltä ja kaukaa!*

Kurkijokimuseon perustamisajatuksia on Kurki - Säätiön, myöhemmin Kurkijokisäätiön alkuvuosista lähtien pohdittu ja monissa yhteyksissä on merkintöjä muistoaineiston, rakkaan Kurkijoen jäätyä rajan taakse; esineiden, asiakirjojen, valokuvien ym. keräämisen ja tallentamisen aloittamisesta. Ensimmäinen maininta säätiön piirissä virin- neestä museohankkeesta on 27.11.1966, kun käydyn neuvottelun jälkeen valittiin kaksijäseninen toimikunta viemään museoasiaa eteenpäin. Kuitenkin vasta 10.3. 1979, säätiöön perustettiin valtuuskunnan toimesta Museotoimikunta jäseninä Onni Kiiski, Kari Rahiala ja Armas Paavilai-

nen, joka sai tehtäväkseen luetteloida vuosien varrella kerätyt museoesineet.

Samalla oli päätetty etsiä kokoelmille tilat, jossa esineistöä voisi tutkia ja katsella.

Saman vuoden pitäjä-juhlissa V. O. Hakulinen puhui museoasiasta toden, että säätiön asiamiehen ja Loimaa - Seuran kesken on neuvotteluissa sovittu yhden huoneen luovuttamisesta Kanta-Loimaan seurakunnan Kirkkolan tiloista museotarkoitukseen. Huone otettiin käyttöön 25.2.1980 viemällä sinne lahjoitettuja huonekaluja ja muita kokoelmiin saatuja tavaroita. Avajaiset pidettiin toukokuussa Kurki - säätiön ja Kurkijoki - Seuran toimesta Kanta-Loimaan seurakuntatalossa 18.5.1980.

Tilaisuudessa museolle kertyi runsaasti lahjoituksia

JATKUU SIVULLA 4

6.8.2004

Merkkillinen tyytyväisyys

Ihminen on merkillinen otus. Nyt, kun sade hetkeksi hellitti, on liian kuuma. Kun aurinko kohta taas menee pilveen, on liian kylmä. No, sateesta ei tässä yhteydessä voi oikein kirjoittaa, koska nyt yksinkertaisesti vain on satanut liikaa ja osa ihmisistä joutuu kärsimään todella paljon.

Mutta aiheenani on tänään tyytyväisyys. Se, kuinka vaikeaa ihmisen on olla tyytyväinen. Silloinkin, kun on kysymys ilmanalasta, johon ei voida ihmisen voimin juurikaan vaikuttaa.

Harvoin ihminen on tyytyväinen taloudelliseen tilanteeseensa tai edes itseensä. Aina kaikki voisi olla vielä paremmin.

Niinkö sen pitääkin olla? Sekö ajaa ihmisen yrittämään enemmän vai johtaako se vain siihen, että nurisemme ja narisemme kaikesta. Eikä mikään sitten ole rumemman näköinen kuin tyytymätön ihminen, jonka suupielet roikkuu lähes rinnoille.

Tottakai ihmisen pitää työskennellä päämäärätietoisesti ja pyrkiä kasvamaan ihmisenäkin, mutta

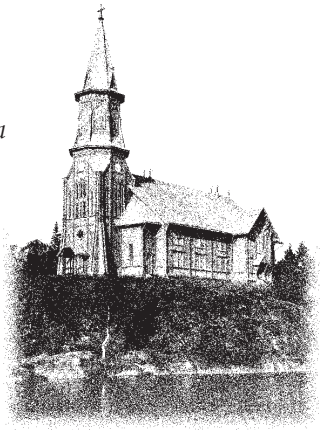
asioihin, joihin ei voi vaikuttaa, voisi varmasti suhtautua toisellakin tavalla kuin taitaustelemalla ja valittamalla. Eihän ihminen nurjalla elämänasenteella vaikeuta kuin omaa elämäänsä – jaa, no onhan se kyllä lähimmillekin rasittavaa. On aika siis katsoa peiliin ja tarkastella kuvaansa rehellisesti. Mitä näen? Näenkö yhä, vanhempanakin, itseni elämäni valoisana suhtautuvan vai nurjamielisen ihmisen?

Itsetutkiskelu on aina tärkeää, mutta tehdään sekin oikeassa mittasuhteessa. Hetki riittää ja sitten voimme paeta ihanaan elokuiseen, kosteaan puutarhaan, katselemaan täysikuuta ja napsimaan herkuja suoraan marjapensaista...

Maire Soiluva

Hartaus sunnuntaiksi 8.8.
10. sunnuntai helluntaista

Paklaavia naisia ja auton viritystä

Nuori nainen herää puolitoista tuntia ennen töihin lähtöä. Hän käy suihkussa, kuivaa vartalonsa ja hiuksensa. Hän ihailee napakoruaan ja valitsee vaatteensa sävy sävyyn. Hän asettuu kampauspöydän ääreen ja laittaa tukan kuntoon. Hän levittää kasvoilleen pohjavoiteen, maalaa huulensa, kulmakarvansa ja silmäripsensä. Aamiaispöydässä hän tarkastaa ruoasta rasvaprosentit ja miettii, kuinka paljon mahtokaan painaa tänä aamuna ja kuinka paljon vielä eilen. Tätä naista Jeesus Kristus ei tuomitsisi. Päinvastoin, hän sanoisi: Rukoilkaa joka aamu yhtä hartaasti kuin tämä nainen huoltaa ulkonäköään. Ottakaa hänestä opiksi.

Nuori mies raaputtaa vanhasta autosta ruosteet pois ja hitsaa helmoihin ehjää peltiä. Hän ostaa alumiinivanteet ja vaihtaa nokalle kuutoskoneen. Hän hankki leveiksi läskeiksi kutsutut renkaat, nostaa perää ja rakentaa sinne takaspoilerin. Hän asentaa lisämittareita ja voimakkaat basot, joiden jyskytys kääntää ohikulkijoiden päät. Eikä häntäkään Kristus tuomitsisi. Sen sijaan hän kehottaisi ottamaan opiksi. Yhtä hartaasti rakentakaa jumalasuhdetta ne niin kuin tämä nuori mies ensimmäistä autoaan.

Vanha mummu varoittaa lapsenlapsia, ettei hyllykön koristekuppeja saa pudottaa lattialle. Eteiseen ei saa tulla kuraisin jaloin, eikä puhtaan sängynpeitteen päälle saa istuutua likaisilla housuilla. Valokuviin ei saa koskea rasvaisin sormin eikä tapettiin saa nojata. Tätäkään mummo Kristus ei moittisi. Hänet hän asettaisi esimerkiksemme. Samalla tavoin pitääkö heikoimmista huolta niin kuin tämä mummo kupeistaan ja tapeteistaan.

Vanha herra rakastaa postimerkkejään enemmän kuin mitään muuta. Hän suostuu maksamaan kivitalon hinnan merkistä, joka puuttuu hänen kokoelmastaan. Hän näkee unta jonkin painoksen värivirheestä ja hän hankkii niin kalliin vakuutuksen, että pikkukunnan koululaitos toimisi sillä rahalla puoli vuotta. Hän asentaa kotiinsa kalliit hälyttimet ja sittenkin hän vie arvokkaimmat merkkinsä pankkiholviin säilytettäväksi. Eikä Kristus osoittaisi häntäkään sormella. Sen sijaan hän sanoisi: yhtä intohimoisesti etsikää te Jumalan valtakuntaa.

Kuolleita

Rakkaamme

**Olga
NOKELAINEN**

Os. Vavuli

s. 29.12.1911 Kurkijoki
k. 17.7.2004 Savonlinna

Lämmöllä muistaen ja kaivaten
Lapset perheineen
Lastenlapset perheineen
Lastenlastenlapset perheineen
Veljen lapset perheineen
Sukulaiset ja ystävät

Vei Herra kotiin jo väsyneen
elon pitkän kulkea antoi.
Otti syliin vanhan ja uupuneen
hänet rauhan rantahan kantoi.

Siunaus toimitettu. Lämmin kiitos osanotosta. Kiitos myös Pihlajakoti os. 3:n henkilökunnalle äitimme hyvästä hoidosta.

NIMIPÄIVÄT

pe 6. Keimo, Toimi
la 7. Lahja
su 8. Silva, Sylvi,
Sylvia
ma 9. Eira, Erja
ti 10. Lasse, Lassi,
Lauri
ke 11. Sanna, Susanna
to 12. Klaara

Muistettavaa

– **Elisenvaaran Marttakerhon ja Loimaan Seudun Karjalaseuran** retkiauto Viipuriin la 7.8. lähtee Loimaan seudun Osuuspankin pysäköintä klo 2.30 ja Forssan Autokeitaalta 2.55. Passi mukaan.

– **Hiitolan Pitäjäseuran järj. joki-risteily** uudella M/S Charlotta-aluksella Pori- Reposaari- Pori la. 14.elok. lähtö klo 11. Matkalla ohjelmaa. Lisätietoja ja sitova ilmoittautuminen Raijalle puh. 02 6334975 tai 040 5387401 Kaikki ovat tervetulleita mukaan.

– **Iltamat, "Ovat juuremme Karjalassa"** Kullaan Harjussa 7.8. klo19. Perinteistä iltamaohjelmaa lopuksi tanssia. Kaikki ovat tervetulleita. Ilo pintaan vaik' syvän märkänis järj. Hiitolan Pitäjäseura

– **" Siint' on jämpästi 60vuotta"** Lähde mukaan muistojen matkalle Hiitola / Kurkijoki seudulle 10-12.syysk. Lisätietoja matkasta Hiitolan Pitäjäseura, Raija Laaksonen, puh. 040 5387401 ja 02 6334975

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Missä ja milloin pidettiin ensimmäiset viralliset ravikilpailut Suomessa?
2. Minkä maan johdossa on toiminut arkipiispa Markarios
3. Minkä maan mullistuksiin liittyy nimi Alexander Dubcek?
4. Minä vuonna Israelin parlamentti Knesset piti ensiistuntonsa?
5. Mikä maa on maailman suurin kunnan tuottaja?
6. Minkä viran haltija on Suomen korkein poliisiviranomainen?
7. Mistä rangaistusmuodosta Suomessa luovuttiin v. 1848?
8. Missä kunnassa ovat Urho Kekkosen arkistot?
9. Mikä järjestö on Marttaliitto?
10. Kuka poliitikko on toiminut pisimpään yhtäjaksoisesti Suomen pääministerinä?

Evakkeonlähdön 6 Ov. muistotilaisuus

su 15.8.04 klo. 15. 00

Kurkijokipuistossa
(Puutarhurinkadun ja
Ylistaronkadun risteys)

Järj.

Loimaan Seudun Karjalaseura ry
Loimaan Karjalakuoro

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Maire Soiluva
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Konttori: Vesikoskenkatu 13 As 21, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh. (02) 762 2551
Matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT: (Kaikki ilmoitukset)

Etusivu 60 centtiä/mm

Muut sivut 45 centtiä/mm

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä. Lehti ilmestyy perjantaisin, mutta vuoden aikana on joitakin kaksoisnumeroita juhlapyhien aikoihin. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

50

Kurkijokelainen

VUOTTA SITTEN...

N:o 29. Lauantaina elokuun 7. p:nä 1954

MARJOJA

ostamme päivän hinnoilla kaikissa myymälöissämme — maanantaisin ja torstaisin.

Pyydämme järjestelmään pöytä-ajal tämän mukaisesti niin että meijät saadaan teille hyvin säilyneinä.

ALASTARON OSUUSKAUPPA r.l.

Maastiet ovat karsineet auton tarvitsee nyt

Tuulilasin pesulaitteen

meillä saatte niitä ja me asennamme sen myös autoon.

Saimme juuri nyt varastoon amerikkalaisia auton K A A S U T T A J I A, niitä on neljä, kuusi ja kahdeksan silinteriä autoja varten. Varasto- ja tarvikkevarastomme on hyvin monipuolinen, joten kehoitamme Teitä kääntymään meidän puoleemme tarvittessanne alan tavaraa.

LOIMAAN AUTOKORJAAMO OY, puh. 34.

MYLLY

ON JÄLLEEN KÄYNNISSÄ 2. K. ALKAEN.

OSKARI HEIKKILÄ OY.

OLOHUONEEN KALUSTOJA,

Lepo- ja leikintuolia, sölköjä montaa eri lausta, puuseitä ruokapöytiä, kirjoituspöytiä, vaatenastakuita, pöytiä, peitteitä ja mattoja yhä vaan halvalla halvalla.

S. LEPPÄÄHÖN HUONEKALUJAKE, Loimaa Pkank. 2, puh. 172.

TILAA

Kurkijokelainen

57. Hiitolan Pitäjäjuhlrat

Porissa 7.– 8. 8.2004

la. 7.8. klo 13 Seurakuntakeskus, Itäpuisto 14

HENGELLINEN ILTAPÄIVÄ, RUNOA JA MUSIIKKIA

Vapaa pääsy, kahvitarjoilu

la. 7.8. klo 19 Kullaan Harjula

OHJELMALLISET ILTAMAT

”Ovat juuremme Karjalassa”

Perinteistä iltamaohjelmaa, lopuksi tanssia.

Pääsymaksu 8 €

Su. 8.8. klo 10 Teljän kirkko, Koivistonpuistikko 50

MESSÜ, saarnaa kirkkoherra Helge Ranta

Kunnianosoitus Keski-Porin kirkon muistomerkeillä n. klo11.40

Su. 8.8. klo 13 Palmgren-opisto, Rautatienpuistik. 7

PAAJUHLA, Juhlapuhe prof. Maunu Häyrynen

Pääsymaksu 10 € sisältää väliaika kahvin.

Toivotamme kaikki lämpimästi Tervetulleiksi

Hiitola-säätiö ja Hiitolan Pitäjäseura ry.

Ken tietää?

Hääpäivä on vetänyt ilmeet vakaviksi. Takarivistä on tunnistettu Tyyne Kosonen (toinen vas.), Hilja Laakkonen (neljäs vas.) ja hänen vieressään Ossi Kosonen, mutta keiden häitä juhli-taan? Tiedot kuvasta pyydetään osoitteeseen Kurkijokimuseo, Kojonperäntie 446, 32260 Kojonperä tai puhelimitse 050-4036050 Maria Kauppinen tai sähköpostilla kurkijokimuseo@auria.net.

Tapahtuma-

kalenteri

Karjalan Liiton ja sen jäsenseurojen tilaisuuksia vuonna 2004

Tilaisuudet Karjalatalolla Helsingissä ellei toisin mainittu. Karjalan Liitto ry, Käpyläнкуja 1, 00610 Helsinki, puh. 09-7288 170

Elokuu

7.-8.8. Hiitolan pitäjäjuhla, Pori

7.-8.8. Impilahti-juhla, Outokumpu

7.-8.8. Kuolemajärven pitäjäjuhla, Turku

11.-15.8. Zabelinon karjalaisia tapaamaan –matka (Novgorod, Tihvinä, Zabelino)

24.-29.8. Tverin karjalaiset, matka

29.8. Viipurin pitäjäseuran Elojuhla

Syyskuu

11.9. Koiviston kirkon 100-vuotisjuhla, Porvoon Tuomiokirkko

18.9. Suunnistusmestaruuskilpailut, Lieto

18.9. Terijoki-juhla, Järvenpää

19.9. Jaakkiman pitäjäjuhla, Seinäjoki

19.9. 60 vuotta välirauhan solmimisesta, Seinäjoki, järj. Jaakkimalaisten Seura ry ja Karjalaisseurojen Etelä-Pohjanmaan piiri.

25.-26.9. Viipuri monikan-sallisena ja kansainväli-senä kaupunkina -symposiumi Viipurissa, yhdessä Viipuri-keskuk-sen kanssa

26.9.-2.10. Hiljentymisen viikko Ylläksellä syyskuu Rapon suku-seuran sukkokous, Alavus ks. www.rapo.fi

Lokakuu

2.-4.10. Elävien kuvien Karjala -risteily

5.10. Taistelukentiltä rauhan töihin -luento

7.10. Pitäjäesittely

12.10. Taistelukentiltä rauhan töihin -luento

16.10. Sukuseurapäivä Vantaalla

16.10. Toiminnansuunnitelutilaisuus, Pohjola

R

unopalsta

Muistoja

Olen lapsi mä laulavan Karjalan, olen lapsen laidalta Suomen. Vaikka mennyt on kaunis Karjala, I tuo laulujen, soittojen kultainen maa. Kerran koittanee viel' uus' huomen.

Jäi Karjalaan kauniit kankahat, jäi metsät ja marjaisat mannut, jäi laaksot ja kauniit lahdelmat, jäi rannat ihanat, rauhaisat, jäi lehdoissa lintujen laulut.

Aina muistan nuo kauniit lahdelmat, virrat vierivät, kuohuvat kosket. Salon mahtavat honkien huminat, siellä kaikki niin kauniit maisemat, yhä vielä se sydämeen koskee.

Sydän onnea hersyi ihmisten, suru valtaa siellä ei saanut. Ilo silmistä loisti jokaisen, vaikka päiväkin ois' ollut pilvinen. Karjalasta ilo ei laannut

Työn raskaan kestäneet, kärsineet on esi-isämme Karjalan mailla. Kotikontunsa korvesta raivanneet ja taistossa henkensä antaneet, vaikka nyt oomme Karjalaa vailla.

Jos Karjalaan kauniiseen pääsisin, vielä kerran se onnea oisi toisi silmään se ilon kyyneleen. toisi rintaan rauhan ja sydämeen kannel kauneimmin helkkä voisi.

Sinä kaunis, kukkiva Karjalan maa, sinne sydämeni vieläkin palaa, vaikka vuodet jo kymmenet vierineet on, kaikki kauniina muistoina vieläkin on. kyynele silmän viel' kastavi salaa.

Tyyne Muurikka

Te juhlakansa, lapset Laatokan

Kurkijokelaisten pitäjäjuhlaan v. 1963

On tulen liekki ihmiselämä. Se suuren Alkutulen kipinästä sai syntynsä. Nyt kuva Jumalan on siellä muinaisaikain hämärästä kulkenut pitkän tien – ja emme näe viel'loppupäätä kaaren huimaavan.

Vaan aina samat ovat elon lait: parhaasta täytyy maksaa kallis hinta, ei liekiten saa mitään pysyvää, ja oikoteitse määrää korkeinta ken tavoittaa, hän palkinnotta jää.,

Kun ikävän ja kivan lakkapäät ja vastuksien laineet usein löyvät sydämen rantaan – vihdoin, lopulta, se puhdistuu, jos hyrskyt kuonan syövät, ja elon liekki palaa kirkaana.

Te juhlakansa, lapset Laatokan! -Vanhemmat, keskipolvi, joilla vielä on kotiseudun tähtkät lyhteissä: Liekkinne loistakoot nyt taivastiellä, jokainen kyynele jalohelmenä.

Te juhlakansa, lapset Laatokan! Te nuoret, jotka ette nähneet, ette muista, ja jotka vaellatte kiirehtiin... -On teille tehty tuskain ristinpuista ne portaat, jotka vievät ylöspäin.

Avaruusiuhminen ei, nerokaan, jumala ole. -Tomu, hauras aivan, vain rengas sukupolvein ketjussa. -Hedelmää syö hän menneen polven vaivan ja uudesta saa itse vastata.

Te juhlakansa! Osa ihmisen jokaisen sukupolven yhteen liittää, siks syvään tunkee juuret Karjalan. -Vaan kukinto on täällä. Täällä kiittää laps Suomen kansain Herran armostaan.

Ei vihassan Hän lyö kun puhdistaa Hän täällä liekkejään. Ja rakkain aina on ollut uhrilammas laumassa... Siks juhlatiellä, suven sunnuntaina, suo kiitoksen ja riemun vallita.

Hilja Toivoainen

MUISTOJA KAIKKI ON VAAN

Rakas kotini lapsuuden, oli paras paikka tuo, oli hyvä siellä olla juosta isän, äidin luo. oli siellä ukko,mummo, omat siskot rakkahat, oli kotituvan lämpö omat leikitavarat.

Tuolla pihan navetassa oli lehmät, lampahat, oli possut karsinassa, monet pienet vasikat. Oli hepo tallissansa, kanat, kukko orrellansa, kotikissa kehräämässä uuninpankon lämpimässä.

Sauna lauantaisin kutsui aina meitä lämmöllään, sinne. sitten kiirehesti koko.perhe riennetään. Sieltä sitten puhtoisina kotipirttiin kipaistiin, ja tuoreet, uudet piiraat lihapottiin kastettiin.

Tuota kallista aikaa lapsuuden usein kaiholla muistelen, miten monet tapahtumat palaavatkaan mielehen.

Terttu Ketola

Leena Virtasen näytelmä Keträpuun sijoille, sai ansaitsemansa ablodit. Yläkuvassa vasemmalta Martti Meskanen, morsiamen isä, Tyyne, pitokokin apulainen Leena Meskanen, Ida, sulhasen mamma Kaija Joensuu, sulhanen Antti Heikki Laine, morsian Liisa Varpu Ojala ja hääväkeä.

Ida onnittelee morsiusparia, ja toivoo, että morsioilla on hyvät käsivoimat pirellä kukkaronnyöriä tiukalla.

Mirjan, morsiamen sisaren lapset Helinä ja Sirkka, Marjukka ja Karoliina Laine, Mirja, Elina Keloniemi-Hurttila, morsiamen äiti Sirkka Lukka ja sulhasen isä Matti Tapio, morsiamen isä Martti Meskanen ja taustalla Tyynekin häärämässä häitä valmiiksi.

Pitokokki Liena, Leena Virtanen selitti miten häät oikeasti pitäisi järjestää.... ja kylläpä se Tyyne häärää!

Morsiamen isä kovasti selitti äidille, miten tytöt pitää naittaa... vaan eipä saanut isä tahtaan perille!

JATKOA SIVULTA 1

mm. Kurki - Säätiön lahjoittamana suurkokoinen Suomen lippu, jonka oli omistanut Kurkijoen kunta ja joka oli nostettu salkoon kesäisin Lopotin Linnamäen juhannusjuhliissa. Lippua käytettiin niin kauan kuin sen kunto salli, pitäjäjuhliissa täällä Loimaalla.

(Linnamäellä käyneet voivat vielä nähdä lipputangan jalan tukiraudat siellä) Onko vielä tallella? Kurkijoki - Seura lahjoitti museolle virsikanteleen ja piiskan. Muita lahjoituksia olivat mm. taulut, valokuvakokoelmat, kirjat, separaattori, ompelukoneita, taloustavaroita, vaatteita, koriste-esineitä, julisteita, urheilupalkintoja jne. Lahjoituksia oli edelleen otettu vastaa erityisesti Kurkijoki-Seuralta. (ker- too Säätiön historiikki)

Jo silloin oltiin huolissaan tilan sopimattomuudesta arvokkaiden ja vahingoittumisalttiiden museoesineiden turvalliseen säilyttämiseen. Ja niinpä säätiö sai kiitollisuudella ottaa vastaan Loimaan kau-

pungin tarjouksena kaksi huonetta ns. Soldanin talosta Satakunnantiellä esineiden säilyttämiseen lämmityssä talossa. Näytteillepano- ja esittelymahdollisuutta ei Soldanin taloon kuitenkaan silloin saatu.

Sen sijaan esineistön luettelointi käynnistyi ripeästi ja tähän työhön saatiin apua ja asiantuntemusta myös Turun Maakuntamuseolta. Luettelointi valmistui vuonna 1991 Onni Poskiparran, Esteri Äikään ja Elma Mylenin suurtyön tuloksena.

Leo Hämäläinen, Eino Vepsä toimivat myös museotoimikunnassa pitkään ansioituneesti tämän luetteloinnin kuntoon saattamiseksi. Puheenjohtajina olivat Leo Hämäläinen ja Onni Poskiparta sekä säätiön asiamiehet Teuvo Ahokas ja Raija Hjelm jäsenenä säätiön edustajina.

Vuonna 1994 allekirjoittanut nimitettiin museotoimikunnan puheenjohtajaksi. Vietin sinä kesänä monia päiviä Soldanin talossa tutustumassa kokoelmiin tulleita mielenkiintoisia tieto- ja tutkien.. Luin silloin melkein kaikki Kurkijokelaisen

sinne tallennetut vuosikerrat ja löysin mm. omien setieni Kiiskin Jussin, Heikin ja Valtterin ansiokkaita ja mielenkiintoisia kirjoituksia monista vuosikerroista.

Tavoitteeksi asetin jo silloin, että museolle täytyy löytyä sellainen tila, jossa esineistöä voivat kaikki Kurkijoen ystävät käydä katsomassa ja tutkimassa.

Kurkijokisäätiö oli yrittänyt jo 1990-luvulla hakea museolle sopivaa paikkaa Loimaan kaupungista, kun Soldanin taloon ei voinut alunperinkään laskea yleisöä katsomaan kokoelmia.

Lakkautettu Mäenpään koulu olisikin ollut sopiva, kaunis vanha rakennus sekä kyläyhteisön että Kurkijokimuseon tarpeisiin. Kaupunki möi sen kuitenkin yksityiselle perheelle. Emme saaneet toimitiloja vieläkään!

Eino Vepsän johdolla Kurkijokisäätiö sai aikaiseksi vuokrata Loimaan Osuuspankin Kojonperän pankkikiinteistöstä asialliset museotilat.

Suomen liittyttyä EU:hun, mahdollistui sieltä avustusten hakeminen, ja

Kojonkulman ja Metsämaan yhteisen EU-hankkeen osana sai perustettava Kurkijokimuseokin noin 40000 mk, kuten Loimaan Lehti kertoi kesällä 1997. Jukka Ristimäki oli tärkeä yhteyshenkilö tässä EU-hankkeessa.

Heinäkuussa 1997 avattiin tässä talossa Kurkijokikoulu ja pankkimuseot.

(Pankkimuseo ei kuitenkaan milloinkaan aloittanut toimintaansa.) Tämän hankkeen tärkeänä puuhamiehenä on ollut siis Eino Vepsä, jonka keräämä koulumuseon aineisto osaksi ehti kadota Loimaan kunnan ihmisten ajattelematomuu- muutta. Kuitenkin sitten monien vaiheiden jälkeen saimme tänne yhteisen,

kiinnostavan kokonaisuuden; vanhanajan kouluelämästä kertovan osan tähän tilaan ja tuonne johtajan huoneeseen ja Kurkijoen elämää ja toimintoja esittelevän näyttelyn Loimaalaisen museoalan opiskelijan, Heli Vuorisen laatiman suunnitelman pohjalta, tuonne kahteen takanamme olevaan huoneeseen.

Museon avajaisiin riitti väkeä ihan pihan täydeltä!

Morsiusvalssihan se siitä tarinasta kuitenkin syntyi, häät pidettiin ja morsiuspari näytti onnelliselta!

Morsiamen äidin piti käyttää naisellisiakin keinoja kääntääkseen miehensä päin.

Lauantaina, ennen Muistojen iltamia, kerääntyi kutsuvierasjoukko Unto Mükkulaisten Murrekirjan julkistamistilaisuuteen.

Sisarukset pohtivat syntyjä syviä, että saako se Liisa Anttin-sa vai ei.

Näyttelijä Kaija Kiiski nauratti yleisöä esittämällä minikälaisen kuvan ihminen itsestään nopeasti antaakaan.

Kurkijoen Marttayhdistyksen naiset tekivät jälleen mittavan työn pitäjäjuhlien muonittajina. Mitäpä se olisikaan juhlat ilman heitä, ja ruokailun järjestäminen tänä vuonna sunnuntaina sai erityisen paljon kiitoksia.

Säätiön hallitus ja monet muut ystävät, kuten mm. Valto Inki oli Helin Vuorisen ja hänen läheistensä apuna helteisenä kesänä museon näyttelyitä rakentamassa. Rakentamista kesti noin pari kuukautta.

Soldanin taloon jäi vielä paljon tavaroita tässä vaiheessa.

Kurkijoki ja koulumuseo avattiin Kurkijoen pitäjäjuhlien yhteydessä heinäkuussa 1997. Tilaisuudessa oli runsaasti Kurkijoki-ystäviä. Vihdoinkin olimme saaneet hyvät, asialliset tilat museollemme ja mielenkiinto museoita kohtaan kasvoi ilahduttavasti. Pöson tyttöt tästä naapurista mm. ovat olleet useana kesänä museovieraita opastamassa. Muitakin tämän lähiympäristön nuoria on ollut kesäapuna täällä mm. Suvi Veikolainen ja Mika Virtanen. Kävijöitä oli alkuvuosina, kesäkuukausina useita satoja kävijämäärän hiipuessakin kuitenkin vähitellen ja niinpä oli pohdittava, mitä olisi tehtävä. Säätiö teki oikean päätöksen ryhtyä EU-hankkeen avulla uudistamaan museotaan.

Koulumuseolle oli luvat-

tu alustavasti omat toimitilat kunnan lakkautettavasta vanhasta Niinijoen koulusta. Kävi kuitenkin jälleen niin, että julkinen yhteisö ei kulttuurisia arvoja kunnioittanut riittävästi, kun sekin koulu myytiin yksityiselle.

Nyt koulumuseon tavarat ovat taltioituna tieltävästi Korven koululle ja jonnekin muualle, mutta toimivaa koulumuseota ei tällä hetkellä ole -valitettavasti!

Vuonna 2002 Kurkijoki-säätiön hallitus sai Jaakko Taitosen, Jokivarsikumppanien puuhamiehen ehdotuksen käsiteltäväkseen Kurkijokimuseon nykyaikaistamiseksi. Kauko Virtanen, säätiön hallituksen silloinen puheenjohtaja, oli tämän EU-hankkeen merkittävä alullepanija. Perusteellisen pohdinnan jälkeen säätiö sitten päätti lähteä EU-rahoitteeseen hankkeeseen mukaan.

**KURKIJOE LTA
NYKYPÄIVÄÄN
1.3.2003 – 1.3. 2005
- EU-hanke
1.1.2003-1.3.2005.**

”Digitaaliteknikkaa

hyödyntämällä tallennetaan museon esineistöä samaan tietokantaan. Markkinointia tehostamalla herätetään suurempaa kiinnostusta Kurkijoen pitäjään ja sen historiaa kohtaan. Multimediaesityksen avulla viedään toimintaa lähemmäs potentiaalisia asiakkaita erilaisien tilaisuuksien ja tapahtumien muodossa. Kustannusarvio on 67000 euroa eli 398363 Suomen markkaa.

Tästä hankkeesta on osatehty ja toteutettu monien talkoolaisten arvokkaalla avulla ja työllä. Valokuvia on luetteloitu, konservoitu, tunnistettu ja lopuksi digitalisoitu. Alkuperäiset kuvat on taltioitu museaalisesti niin, että ne säilyvät tulviin aikoihin mahdollisimman hyvin.

Tämä tila on rakennettu ja muutettu museomme käyttöön sopivaksi.

Hankevetäjänä on toiminut näihin päiviin asti Ulla Clerc. Hänen innostunut otteensa on nähtävissä tämän hetkessä museomme ilmeessä ja sisällöissä. Hän jää äitiyslomalle juhlien jälkeen ja työtä on valittu jatkamaan Maria Kauppinen. Kiitos Ulla ansiokkaasta,

hyvästä yhteistyöstä ja työpanoksestasi museomme uudistamishankkeen parissa.

- Onnea ja iloa tulevan lapsesi kassa! Ja Marialle menestystä tehtävässäsi!

Lämmin kiitos kaikille museon uudistamishankkeessa mukana olleille henkilöille, TE-keskukselle, Turun Maakuntamuseolle, Jokivarsi-kumppaneiden puuhamiehelle Jaakko Taitoselle.

Pirkko Riikonen, Ohjausryhmän puheenjohtaja on ollut myös tärkeä ”-hankkeen emo!! – Lämmin kiitos erikoisesti jokaiselle Teille talkoolaiselle, jotka olette ahkeroineet koko talven ja kesän Ullan opastuksella tämän museoprojektin kimpussa!

Kun esittelin kesällä 1997 Esteri Äikäälle ja Elma Mylenille tämän silloin uuden museomme, he totesivat autossani istuessaan matkalla tänne, että onpa tämä museo nyt kamilan kaukana. Minä totesin tähän, että eihän tämä ole kuin väliaikainen sijoituspaikka rakkaille esineistöillemme. Varsinainen museo tulee kuitenkin tulevaisuu-

dessa sijaitsemaan Kurkijoen, Lopotissa!!

Toistaiseksi toimimme täällä ja vielä vuokratiloissa, vaikka talon omistamishankettakin on hiljattain esitetty mm. Antti Eklundin ja Eino Vepsän toimesta.

Tässä on nyt laajennettu kokonaisuus nähtävillä Kurkijoen arvokkaasta perinteestä, ja jatkoa seuraa mitä nykyaikaisemmilla toteutustavoilla tämän EU-hankkeen jatkuessa. Toivotavasti saamme TE-keskukselta jatkoaikaa hankkeelleme aina vuoteen 2006.

Mutta ainakin vuoden 2005 puolelle vielä on hanketyötä, jolloin saadaan tuons. johtajan huoneen multimediaalisen toiminta toteutettua hyvin mielenkiintoisin museoeffektein, mm. Kurkijoen murre ja luonnon äänet ovat kuultavissa tulevaisuudessa täällä!!

Maria Kauppinen jatkaa Ullan jälkeen tätä työtä yhdessä hanketoimikunnan, säätiön edustajien ja talkoolaisten kanssa.

Työtä ja puuhaa riittää siis tulevaisuudessakin kurkijokelaisen perinteen

säilyttäjille.

Olette lämpimästi tervetulleita, arvoisat kurkijokelaisen perinteen ystävät Kurkijokimuseon EU-hankkeen mahdollistaneen uuden osaston avajaisiin.

Kari Kiiski

Kurkijokisäätiön museotoimikunnan puheenjohtaja

Lisäksi tämä:

Kurkijokisäätiön hallituksen kokous teki päätöksen 30.3.2004 seuraavista valinnoista museohankkeen eteenpäin viemiseksi. Museohanke, museotyöryhmä

Museohankkeen ohjausryhmään valittiin Maija Inki, Leena Virtanen, Pirkko Riikonen, Kari Kiiski, Kauko Virtanen, Eeva Mikola, Jaakko Taitonen ja TE-keskuksen nimeämä edustaja.

Museotyöryhmään kuuluvat Kari Kiiski, Ville Laakso ja Pirkko Riikonen.

Hankkeen aikana ohjausryhmä hoitaa museotyöryhmänkin tehtävät.

Tutkija Kirsi Niukko Kurkijoen pitäjäjuhlilla

Turun yliopiston maise-
mantutkimuksen laitoksella
Porissa käynnistyi vuoden
2004 alussa projekti, jonka
tarkoituksena on tutkia ra-
jamaisemia. Projekti on
kolmivuotinen ja jatkuu v.
2006 loppuun.

Koska raja-alueet ovat
monikulttuurisia, projekti
on kansainvälinen ja suori-
tetaan kolmen eri yliopiston
kanssa yhteistyössä.. Pro-
jektissa ovat mukana Tarton
Yliopiston ja Pietarin yli-
opiston maantieteen laitok-
set. Pietarin yliopiston tut-
kimuskeskus sijaitsee Kau-
kolassa, Kaarlahdessa, joka
on osa Turun yliopiston tut-
kimusaluetta. Pietarin yli-
opisto tutkii tämän hetken
karjalaisia ja heidän suhtau-
tumistaan elinympäristöön-
sä. Ryhmiä on kolme, pai-
kalliset asukkaat, turistit
sekä loma-asukkaat jotka
yleisesti ottaen tulevat Pie-
tarin seuduilta. Näkyvim-
min loma-asukkaat ovat
muuttaneet ympäristöä uu-
denlaisen huvilakulttuurin
kautta.

Alue on tutkimuskohtee-
na kiintoisa koska jatko-
sodan jälkeen alueen koko
väestö vaihtui. Maiseman ja
rakennetun ympäristön
muutokset ovat nähtävissä
nykypäivän Karjalassa. Siit-
tä huolimatta maisemien
pohjalla perusmaisemana
edelleen on säilynyt suoma-
lainen maaseutumainen ny-
kyisin kulttuuriympäristök-
si kutsuttu maisema. Mut-
kittelevat tiet, kapeat ojat ja
kukkivat pientareet, kasvil-
lisuus ja puusto ovat kaikki
meille nuoremmille lapsuu-
den maaseudun ja Suomi-
filmin kautta tutuksi tullei-
ta ympäristöjä. Huonosti
hoidettujen teiden ja ränsty-
neiden rakennusten puolus-
tukseksi voisi sanoa, että
Karjalaa ei myöskään ole
rasitettu laajoilla tiehank-
keilla eikä kaavoitettu ja ra-
kennettu raskaasti ostos-
keskuksilla tai lähiöillä.
Neuvostoajan sovhoo-
sarakennelmat sekä betoni-
bunkkerit eivät ole tehneet
perusmaisemaan sellaista
tuhoa kuin modernistinen ja
funktionalistinen aate Suo-
messa paikoin onnistui te-
kemään.

Turun yliopiston osalta
tarkoitus tulevassa tutki-
muksessa on selvittää mm.
Kurkijoen alueella rajamai-
semiin liittyviä erityispiir-
teitä. Rajamaisemia kuten
Karjalaa aikoinaan pidetään
nk. kansallisina periferioi-
na, kulttuurien yhtymäkoh-
tina, reuna-alueina joiden
henkiseen ja fyysiseen ym-
päristöön ovat vaikuttaneet
monet eri kulttuurit. Raja-
alueet ovat aina olleet kan-
san muilla alueilla eläville
eksoottisia . Ne on myös
koettu epävarmoiksi ja tur-
vattomiksi alueiksi, ja ol-
leet usein hyvin tuntema-
tonta seutua pääosalle asuk-
kaista.

Myös Karjala edusti raja-
alueena villiä seutua, joka
siirtyili vuosisatojen ajan
vuoronperään Ruotsilta Ve-
näjälle ja päinvastoin.
1800-luvun alussa Suomen
autonomian aikaan se alet-
tiin yhä selvemmin kokea
osaksi Suomea mm. kielel-
lin ja kasvitieteellisin pe-
rustein. Suomalaisen kan-
sallisuusaatteen syntyaikoi-
na 1800-luvulla Karjalan
eksotiikka herätti aatteen ni-
meltä karelianismi, joka le-
visi taiteisiin, tieteisiin ja
poliittiseen ajatteluun. Mo-
nista Karjalaisista maise-
mista tuli osa Suomen kan-
sallismaisemia ja maisema-
kuvastojen kuvitusta. Mm.
maisemakuvastojen avulla
rakennettiin suomalaisten
kansallisidentiteettiä.

Maisemilla on siis myös
symboliarvoa. Niiden kaus-
ta voidaan viestiä monenlai-
sia kansallisen tason asioita
mutta myös yksilötason.
Muistamamme maisemat ja
paikat merkitsevät jotain ja
kertovat jostain. Sisältävät
merkityksiä. Lapsuusmai-
semat ja kotiseutu tuovat
mieleen monia paikkoja
mutta eivät koko maisemaa.
Emme edes lapsuusmaise-
missa pidä kaikkia paikkoja
yhtä tärkeinä. Muistin avul-
la mieleen valikoituvat tie-
tyt paikat. Muistia ohjaa
eräänlainen muistamisen
politiikka.

Virallinen muistin poli-
tiikka määrittelee yhteisön
tasolla mitä tapahtumia on
tärkeä ja sopiva muistaa ja
mitä taas ei. Konkreettisella
tav

Lahdenpohjan matkailu boikotissa

Luovutetun Karjalan Lahdenpohjan piiriin suunniteltu matkailu asetetaan boikottiin!

Lumivaaralaiset järjestivät 12.6.2004 luovutetussa Lumivaarassa, 60-vuotta Lumivaarasta lähdöstä muistotilaisuuden. Hyvissä ajoin ennen juhlaa aloitettiin neuvottelut Lahdenpohjan paikallisviranomaisten kanssa juhlien järjestelyistä. Tilaisuuden ohjelmasta päästiin hyvissä ajoin yksimielisyyteen. Kunnes n. kuukautta ennen suunniteltua juhlaa alkoi Lahdenpohjan viranomaisten aloitteesta huopaaminen ja soutaminen tilaisuuden ohjelman suhteen. Viimeinen neuvottelu käytiin kaksi vuorokautta ennen juhlaa jolloin ohjelma sovittiin sillä muutoksella, että juhla tulee pitää koko-

naisuudessaan Lumivaaran kirkossa.

Kuitenkin juhlan jo käytännössä alettua 12.6 Lahdenpohjan paikallisviranomaiset ilmoittivat, että juhlan tulee loppua jo klo 12. Tämä tarkoitti sitä, että suunnitellusta ja sovitusta ohjelmasta jäi yli 50% pitämättä. Lisäksi juhlayleisö laitettiin kävelemään kirkolle n. 1 km etäisyydeltä vaikka linja-autoilla olisi päässyt kirkon viereen. Juhlan lyhentämisen vaatimusta valvoi n. 30 miliisin joukko.

Noin puolet suunnitellusta ohjelmasta jäi pitämättä tai ne pidettiin lyhennettynä. Syyksi ko. prosessiin ilmoitettiin Venäjän itsenäisyyspäivä.

Lumivaara-Perinneyhdistys ry. ei voi hyväksyä Lahdenpohjan viranomais-